

MILENA BRADETIĆ

Nakon trideset i sedam godina radnoga staža, 30. travnja 2006. otišla je u mirovinu knjižničarka Gradske knjižnice Rijeka, Milena Bradetić.

Rođena je u Celju 1948. Nakon stečenog zanimanja odgajatelja, 1969. zapošljava se u Gradskoj knjižnici Rijeka gdje ostaje do umirovljenja. Stručni ispit za zvanje knjižničara polaže 1972.

Na početku svoga radnog vijeka radi u bibliobusu i u Središnjem odjelu za odrasle kao knjižničarka-informatorica. Ubrzo je raspoređena na poslove klasifikatora i katalogizatora za dječju knjigu u Odjelu obrade. Iako je po potrebi obavljala i druge knjižničarske poslove, stručna obrada dječje knjige, a jedno vrijeme i nabava, ostala je predmetom njezina profesionalnog zanimanja i bavljenja sve do kraja radnoga staža.

Milena Bradetić članica je Knjižničarskog društva Rijeka cijeli svoj radni vijek, obavljajući razne dužnosti. Godine 2000. Knjižničarsko društvo Rijeka dodijelilo joj je Povelju "Ivan Kostrenčić" za marljiv i uzoran rad u Društvu, unapređenje struke i očuvanje ugleda Društva.

Ljiljana Črnjar

LJUBICA DUIĆ-JOVANOVIĆ

Ljubica Duić-Jovanović, dugogodišnja (1984.-2005.) ravnateljica Knjižnice "Nikola Zrinski" Čakovec, odlazi u mirovinu 31. prosinca 2006.

Rođena je 7. listopada 1941. u Zagrebu. Pri zagrebačkom Filozofskom fakultetu završila je studij komparativne književnosti i psihologije, te magistrirala radom iz novije hrvatske književnosti (Putopis ilirizma).

Godine 1967. zapošljava se kao profesorica u čakovečkom Građevinskom školskom centru. Kada škola dobiva novu zgradu (1977.), preuzima zadatak formiranja i vođenja školske knjižnice. Upoznavanje s bibliotekarskom strukom navodi je na želju za radom u toj djelatnosti.

Nakon sedamnaest godina rada u prosvjeti, od 1. svibnja 1984. počinje obnašati dužnost ravnateljice čakovečke Knjižnice. Ova ustanova, nakon dugogodišnjeg rada u skučenom i neprikladnom prostoru, dobiva 1986. novu zgradu, koja omogućuje suvremenu organizaciju i kreativnost u programu rada.

Gotovo istodobno, četiri ogranka (Mursko Središće, Prelog, Goričan i Kotoriba) počinju adaptaciju i proširenje svojih prostora, fuziju knjižnoga fonda i kadra mjesnih škola. Cjelotjedni rad, stručni voditelji i intenzivna animacijska aktivnost za djecu i odrasle pridonose povećanju članstva te obogaćivanju mjesnoga kulturnog života.

Ovaj uzlet međimurskog bibliotekarstva zasniva se na izdašnoj financijskoj podršci tadašnjega SIZ-a kulture Općine Čakovec, kao i na entuzijazmu pojedinih mještana. Ali, čitavim procesom toga uspona upravlja matična knjižnica, odnosno njena ravnateljica.

Nadalje, tijekom desetogodišnjeg rada knjižničnoga sustava, koji uz pet knjižnica ima i bibliobusnu službu (osnovanu 1979. s 24 postaje), međimursko bibliotekarstvo afirmira se i izvan lokalnih granica, te čakovečka knjižnica već 1987. dobiva nagradu "Pavao Markovac" za širenje knjige među radnicima, a 1996. Ljubici Duić-Jovanović dodijeljeno je najveće stručno priznanje Hrvatskoga bibliotekarskog društva za posebne zasluge u unapređivanju i razvoju hrvatskoga knjižničarstva, Kukuljevićeva povelja.

Iako Međimurje ratom u Hrvatskoj nije bilo izravno ugroženo, njegov porazan učinak na gospodarstvo i ovdje se odrazio u svim oblicima društvenih djelatnosti. K tomu, Zakon o knjižnicama iz 1997., prema kojemu je čakovečka knjižnica pripala Gradu Čakovcu, bibliobusna služba postala financijskom obvezom Međimurske županije, a bivši ogranci predani pojedinim jedinicama lokalne uprave, proizveo je izvjestan zastoj bibliotekarstva. To se osobito osjetilo u pogledu realizacije plana jedinstvenoga knjižnično-informacijskog sustava Međimurske županije, stručno osmišljenog još 1988.

Unatoč nedovoljnoga broja stručnog osoblja i nedostatku informatičke opreme, matična čakovečka knjižnica pristupa 2002. računalnoj obradi građe, a 2003. dobiva novi bibliobus. Zapošljavaju se i dva nova djelatnika (2002. i 2005.). Uz Euro-infokiosk korisnici dobivaju na uporabu i tri računala s pristupom internetu (2005.).

Obznanjujući neprekinuto problematiku Knjižnice preko Upravnoga vijeća i sviju raspoloživih medija informiranja, organiziranjem stručnih skupova, redovitim informiranjem stručnih službi lokalne uprave i Ministarstva kulture RH, s vremenom se postiglo bolje razumijevanje pa tako i financiranje potreba Knjižnice, kao i ostalih knjižnica u Županiji.

Uz ekipnu solidarnost sviju djelatnika Knjižnice, velik dio promidžbenih zadataka, organizacijski i akcijski, vodila je ravnateljica.

Na kraju, potrebno je istaknuti da je Ljubica Duić-Jovanović uspješno objedinjavala svoje temeljno obrazovanje s knjižničarskim zanimanjem, i to na planu promidžbe knjige, čitanja i izdavaštva.

Značajan je i njezin dugogodišnji istraživački interes za povijest međimurskih knjižnica i čitaonica, koji je rezultirao velikom količinom prikupljenih podataka i pisane građe. Međutim, s obzirom na dinamiku ravnateljskih zadataka tijekom dvaju desetljeća, sustavni pristup pisanju povjestice međimurskog čitališta omogućen joj je tek nakon prestanka te dužnosti.

Tako je, zahvaljujući i podršci Poglavarstva Grada Čakovca, Knjižnici omogućeno da pripremi za tisak svoju monografiju-spomenicu, koja obuhvaća 60 godina njene povijesti.

A prethodna tri stoljeća međimurskog čitališta, kako kaže Ljubica Duić-Jovanović, "preostaju za osobno zadovoljstvo budućega opuštenog stvaranja jedne osobne, knjižničarske, monografije Međimurja".

Dina Kraljić